

Confuz

M Horlaci

caut o poezie să-mi elibereze durerea
ea nu se vrea căutată
filele albite de îngerii
mă ning
lăsându-mi o parte din paradisul
de altădată
plăcerea se-aprinde
brusc
ca tălpile unei femei plină de sine
ea mă privește atent
și-apoi
poezia îmi curge prin vine
muza mă cere o viață
un sirag nesfârșit de îndoieli
sunt un pacient sănătos
internat în spitalul
de ieri
poate confuz
chipul lumii răpește
o zi sau mai multe
depinde de stare

suflu' în lumânare
altarul trebuie rezidit
de îndoieli atunci când dispare